السنة الثامنة عشر
جريدة شرقية مديرها ومحررها
الشيخ ج. سانو ابو نظارة
باريس نمرة ٦ رو جوفروا ماري

قيمة الاشتراك سنويا فرنك
ومع العلاوات والكتب فرنك ٢٦
النقود ترسل الى المدير راساً
بحوالة بوستة او بطوابع تجارية

Tirage justifié 15000 exemp

عدد ٩ باريس في ٥ سبتمبر سنة ١٨٩٤

الكسل احلى من العسل

المثل ده صبح عزيز . عند اسيادنا الانكليز . بيستعملوه من كبير لصغير . ومن طويل لقصير . المسائر يعني الخواجات . والمصامص يعني الستات . الحاصل كل الانكليز نسا ورجال . واختيارية واطفال . جميعهم يحبوا الكسل . ويجدونه الذ من العسل . والحق يا اخواني بيدهم . شايفين مصر صبحت بلاد ابوهم وجدهم . ترى المستر منهم متهني مرتاح . واموره جارية على ابن البلد والفلاح . وعلى سفرته اكل فاخر وشرب عال . وهو في غاية الرفاهية والنعم وروانة البال . بس يقول للمصري هات . حالاً تحضرله الجنيهات . وده لكوننا انذال . لاننا لو كنا صحيح رجال . ماكان يقدر لا اللورد كرمر ولا السردار كتشنار . يلزمونا نقول لهم يا‌س سار . يعني نعم يا سيدي سمعاً وطاعة . آه يا مصر ضاعت منك الغيرة الوطنية والجسارة والشجاعة . ده شي جنان . ما يتصوره انسان . كيف خمسة الاف عسكري انكليزي بسترحمر وخاتين . يدخلوا بلادنا ويحكموا على خمسة ملايين ؟ يعني الانكليزي الواحد يعمل في الف مصري على كيفه . واولئك المصرى طايعين له عوضما يكسروا اسيفه . القصد من كلامي ده يا اولادي . ماهش عمل ثورة عاقبتها مضرة لنا ومفيدة للاعادي . لا لا . انا مرادى الوحيد انكم تدافعوا عن حقوقكم بعقل ورزانة . وتخدموا وطنكم بصدق وامانة . وتحبوا عباسكم البطل الساعي في خلاص البر . وجلب الخير لمصر ومنع عنها الشر . بقي ده واجب عليكم يا ناس . معاضدة ومعاونة خديويكم عباس . والدعاء بالبقاء لمولانا السلطان . لخلصنا من ناف الانكليشمان : فالان يجع مرجوعنا للانكليز وحبهم في البطالة . ولحسهم على السلب اموال المصريين الشغالة . عملت لكم على الموضوع ده يا اخواني . رسم غريب عجيب المعاني . وضعته في الصفحة الرابعة كالعادة . شرفوه بانظاركم يا سادة . الاثنين دول اللي في وسط الرسم معروفين . عند يهود ونصارى ومسلمين . وهم اللورد كرمر وكيل ملكته في وادي النيل . وكتشنار سردار جيشنا الجليل . اللي صبحوا الحر بضباطهم ذليل . وعلى يمين كرمر الغدار . رؤساء عساكر الانكليز الاشرار . بيسكروا ويتطوطوا كالحدايات . حتى يسوا الضرب اللي اكلوه في السودان . وعلى شمال كتشنار الجاموس . رسمت لكم ابناء مصر بيحضروا الزينة لعيد الجلوس المانوس . والحديث اللي جرى بلسان الوز بين كرمر وكتشنار . ادى ترجمته بعربينا الدارجة المحبوبة في جميع الاقطار . . . . قال كتشنار لكرمر بعدما شرب كل واحد منهم دستة اقداح براندى — مالي ارى سعادتك متكدر ؟ يا هل ترى ماكنتش قادر تهضم الغدا الملوكي اللي اكلناه سوى اليوم ؟ اشرب يا ميلورد كبايتين ثلاثة من البراندى ده اللي زي الشهد ويزول الشر — قال كرمر — لا يا حضرة الجنرال . دى ماهيش معدتي اللي عيانه دي راسي بعيد عنك — قال كتشنار — راسك بتوجعك يا سيدي ؟ — قال كرمر — لا يا كتشنار . ما انتش راسي على سبب وجع دماغي . ده كله من الزعل — قال كتشنار — اللي مثلك يا والي مصر مايحق له لا يزعل ولا يتعكر مزاجه لان سعادتك هنا صاحب الامر والاهالي اعيان وتجار وفلاحين كلهم عبيدك . بقى زيح عنك الهموم وانبسط وكل واشرب واضحك والعب . بنات الهوى واولاد الحصان كتير اليوم في القاهرة واسكندرية . ده من يوم ما شرفت سعادتك مصر زاد فيها الحظ اشكال والوان — قال كرمر — زعلي كله يا حضرة الجنرال ناتج من كسلنا لاننا ضيعنا فرص فريدة كنا نقدر بواسطتها نتسلطن رسمياً على مصر ونجعلها كالهند قسم من ممالكنا البريطانية — قال كتشنار — احنا هنا اسياد والربط والحل بيدنا — قال كرمر — نعم . انما طالما مصر لها سلطان ووالي ماتعتبرش بلاد انكليزية . اما الفرص اللي فاتتنا اولها سفر الخديوي كنا في غيابه نقدر نقول ونكتب كما اردناه وكان يمكننا نقيم عليه الامة المصرية — قال كتشنار — الاهالي مايصدقوناش لكونهم مغرمين في عباس — قال كرمر — صحيح انما احنا كنا نخلي جرايدنا المحلية يطلعوا اشاعات زور ويقولوا مثلاً ان ما فيش اتفاق بين السلطان والخديوي وانه سافر ينبسط ويشط في اوروبا ضد ارادة مولاه الشرعي خليفة الاسلام — قال كتشنار — انما دي دعوة زور وتهمة باطلة — قال كرمر — يقيناً لكن اعلم يا حضرة السردار ان كل امر محرم حلال فعله اذا نتجت منه فوائد وصوالح لنا ولبلادنا . ادى سياستنا الانكليزية وشريعتنا البريطانية — قال كتشنار — ان كان الامر هكذا بقى الحق

بيدك يامولاي — قال كرنب — اوباس . شف كيف الايطاليانية طلعوا امكر
واشطر منا — ضربوا الدراويش ودخلوا كسلة وامتلكوها ولا افتكروا لا في
حقوق الدولة العثمانية ولا فى معارضات دول اوربا — قال كشكنار — انما
نكرة تركيا وحبيبتها فرنسا يدعوا ايطاليا = قال كرنب — الدعاوي والمنازعات
السياسية ما تنفعشى . الحلول سهل والانجلاء صعب . اهو احنا دخلنا مصر
. ياهل ترى ملحوظات الترك وزعيق الفرنساوية اخرجونا منها ؟ لا . قال كشكنار
— كلامك فى محله وكلما زعقوا ورانا ويقولوا « اقفش الحرامي »
احنا نعمل نفسنا كأننا ماحناش فاهمين — قال كرنب — آه لو كانوا يسمعوا
نصايحي كنا نعمل مثل الايطاليانية ونرسل تجريدة كبيرة على الدراويش نخلص
ثارنا منهم لانهم اليوم فى غاية من الفقر والضعف وناخذ السودان ونلحقه ....
قال كشكنار — ونلحقه بمصر — قال كرنب — لا . لا . كنا نجعله مديرية
انكليزية ونضمها على مستعمراتنا الافريقية اوغاندة وبربرة — قال كشكنار
— اما ده فكر عظيم يا ميلورد . حقا تستحق ان تكون وزير انكلترا الاكبر . يابخت
بلاد فيها بك . طيب وما تعرضشى الامر ده ليه على وزارتنا بلندن ؟ — قال كرنب —
ياما قلت وياما عدت . من يقرا ومن يسمع . وهنا ضباطنا البطالة قدام
انظر ترهم ليل نهار ماهم لاهيين الا فى اللعب والسكر واذا استمروا على الامر ده
سنة ثانية ينسوا فن الحرب وتبقى جرسه وهتيكه . حكومتنا مابقتشى
تسمع لى كلام وماتصرحليش انى ابطل الجرانيل المحلية اللى بتمدح فى الخديوى
وبتطعن فينا وتزيد محبة الاهالى فى السلطان واحترامهم لجنابه العالي —
قال كشكنار — ده يقيناً شيء يغم ويكدر الخاطر . خلينا نشرب لنا كم كاس
براندي وسودة نروق بها دمنا ونسلي بها همومنا — قال كرنب — الحق بيدك
ياحضرة الجنرال . املالي الكاس واسقيني . اسكت . ياما بيغيظني اللورد
روزبيرى صدرنا الاعظم اللي صبح اليوم يخاف من خياله زي العيال — قال
كشكنار — الكلام ده ايه . ده اللورد روزبيري كان بطل صنديد مايخشى
شياطين جهنم الحمرا كيف كدا لما صبح خواف ؟ قال كرنب — ده يا سردار
جبن وفزع من يوم ما انتصرت عليه فرنسا فى مسالة الكونغو والخديوي
ما قبلش عزومته وما جاش يروح لندن يزور ستنا الملكة . محبتك يا
جنرال . (يشرب) — قال كشكنار — دعنا من شرب السودة دي اللي
تخلي المصارين تعوم فى بطن الانسان وخلينا نشرب براندي صرف لانه
شراب عظيم وحرام علينا نمزجه بالسودة — فضحك كرنب وقال له —
تعجبني يا جندي انت انكليزي حر . خلينا نسكر اليوم وننبسط ولكن
تجينا فرص عظيمة نغتنمها — فشرب كشكنار وقال ولسانه
ثقيل — امرنا بقزا ... زا ... زة تاتا ... تاتانية دِ ... دي
خاخل ... خلصت ... السوسوداداان راح منا . بكرة
و ... مصر تروح منا زي السوسودان — قال كرنب —
بلاد د ... كلا لام . اشرب ونا نام — ......

عيد الجلوس الهمايوني المأنوس

عرفنى هنا احد اخواننا المصريين الكرام . مصطفى افندي كامل صاحب جريدة
المدرسة الجليلة . وبعد التحية والسلام . وثنائي على تاليفه الجميلة . جرى بيننا
الحديث هكذا يا اخواني . بعربيتنا الدارجة ظريفة المعاني « وقلت »
اصحى تقول لا يا حضرة الافندي . يوم عيد جلوس مولانا السلطان . لابد
انك تتغدى عندي . انت ومن جاء معك من مصر من الخلان « وقال »
بلغني يا استاذ انك مرتين فى العام . بتعقد مادبة للعثمانيين . كرا لمولد
وجلوس مولانا خليفة الاسلام . تاج راس وقرة عين المصريين . انما يمكنيش
الحضور عندك فى ذلك النهار . لاني انا الآخر عاقد مادبة اخوية . يحضرها
جميع الزوار . اللي اتوا معي من ديارنا المصرية . ونحن مثلكم بعد تناول الطعام
والقاء الخطب ونشد القصايد الحلوين . والدعا بالعز والدوام . لمولانا امير المؤمنين
نرسل تلغراف تهاني . بكلام زي الالماس . باسمي واسم اخواني . لخديوينا الجليل
عباس « وقلت » حصل خير يامون شير . ده شيء يسرني انا وجميع الخلان .
عقد مادبتين يوم عيد مولانا السلطان . لان يظهر من كثرة المادب الشريفة .
حب ابنا مصر فى مولانا الخليفة . وليتمم بالخير افراحنا . ويقبل دعا ابن بلدنا
وفلاحنا . وينصر امير المؤمنين الجليل . ونرى فى عهده سعد وادى النيل . «
قال » اللي حصل لعباسنا فى الاستانه من الاكرام . صبح املنا فى نجا مصر اكبر من الاهرام .
« قلت » ماياتينا الفرج الا من اسلامبول . وغير الخليفة المعظم ماحد يخلصنا من
المستربول . « قال » دعنا من المستربول يا ابونظاره . وربنا يحيي جيوش سلطاننا
الجراره . « قلت » باذن الله فى عدد النوور القابل ياحضرة الافندي اتكلم
عن المادب اللي ستحصل عندكم وعندي . واثني على جريدتك الادبية . وعلى روايتك
البهية « قال » جزاك الله خيرا ايها الحبيب . بمنه تعالى نراك فى مصر عن
قريب . طيب وعملت لنا ايه على عيد مولانا من الرسومات . فرجنا يا استاذ وهات لنا
من تحايفك هات « قلت » فى الصفحة الثالثة من جرنالي نره يا صاح . الرسم
ده مزوق بالالوان الملاح . « قال » ماشا الله دى صحبة ورد عال . واللي
معدمينها الانجال . ربنا يحفظهم دي صورهم باهرة . واسمائهم حلوه عبد الحميد حلمي
ولولي قاهره . « قلت » قبل سفرك لابد انك تتحفني بزياره . « وقال » زيارتك
واجبة على كل شرقي يا ابونظاره . طيب ورايح تكتب ايه حول الانجال ؟ « قلت »
اكتب بالتركي على اليمين وبالفرنساوي على الشمال . خطبة اولادي لبنات وصبيان
وادي النيل . يطلبوا من ربنا العمر الطويل . والسرور والعز والنصر . لعبد الحميد خان
الاعظم سيد مصر . المكرم عند جميع الامم وملوك العصر . « وقال » دى فكره
لطيفه . تعجب مولانا الخليفة ......

Il vient de se fonder à Paris, 4, rue Saint-Fiacre, sous la raison sociale G. MUSTACHI ET Cie, une maison de commerce s'occupant de commission, exportation ou importation pour tous produits. Connaissant personnellement l'honorabilité de cette maison, nous sommes heureux de pouvoir la recommander à nos chers lecteurs, surtout à ceux d'entre eux qui désireraient avoir avec la place de Paris des relations d'affaires suivies concernant nos curieux et intéressants articles d'Orient, toujours si recherchés.

MM. G. MUSTACHI ET Cie voudraient voir s'étendre les rapports commerciaux de nos pays orientaux avec la France; nous sommes certain à l'avance qu'ils atteindront ce but à la satisfaction de tous leurs correspondants.

LES DEUX ENFANTS D'ABOU NADDARA
à leurs jeunes Compatriotes Égyptiens

Bonjour, chers amis. Aujourd'hui, nous allons tous, garçons et filles, mettre nos plus beaux habits pour célébrer la fête du Sultan. Papa nous a dit : « C'est demain l'heureux anniversaire du glorieux avènement au trône de notre Souverain bien-aimé. » Nous sommes encore petits, mais nous voulons tout de même faire des prières à Dieu pour le Sultan Abul-Hamid et lui envoyer nos compliments, car nous savons bien qu'Il est très bon et qu'Il fait tout ce qu'il peut pour rendre heureux tout le monde. C'est pour cela qu'Il travaille toujours, qu'Il ne se repose jamais, et, même, qu'il ne prend pas le temps de dormir. Aussi tout son peuple est en fête aujourd'hui, et souhaite comme nous, qu'Il vive jusqu'à cent ans. C'est bien dommage que nous soyons si loin de vous, de l'Egypte, dont Papa nous parle toujours; mais, peut-être, serons-nous ensemble l'année prochaine pour cette fête, et le bouquet que nous prions Sa Majesté d'accepter aujourd'hui, nous le ferons tous; il ne sera pas offert avec de meilleurs souhaits, mais il sera encore plus beau, et nous crierons tous à la fois : Vive le Sultan! Vive le Khédive! Vive l'Empire Ottoman!

ABD-UL-HAMID HILMI, LOULI KAHERA.

دوز جلوس همايون حضرت خلافتپناهى مناسبتيله
ابو نظاره نك ايكى چوجوغى طرفندن مصرلى چوجق همشهريلرينه
اوقونان خطابلرى

صباحلريكز خير اولسون عزيز دوستلرمز. بوكون اركك
قز هپمز الڭ گوزل اثوابمزى گيوب افندمزك بايرامنى تبريك ايچون حاضر
باباميز بزه ديديكه: يارين گوزل سوگيلى پادشاهمزك
تخته جلوس همايونلرى گونيدر. واقعا كوچكز اما عبد الحميد خان
افندمز ايچون حق تعالى يه دعا ايدوب جاننده تبريكلر
سونمزمز. زيرا بيليورزكه افندمز زياده ايله خوش خلقلى. هركسى بختيار
قيلمق ايسترلر. اونك ايچون دائما چاليشور
استراحت ايتمزلر، داخلى منقولى وقتلرى اولميور.
بوكون بتون تبعه‌سى مبارك بايرامنى اعلان ايدرك زيتون افندمزك
عمرلرينك شاشيه دعا ايدييورلر. نه چاره كه بز
سزدن و مصردن اوزاقده بولنيورز. انشاالله
گلهجك سنه جمله‌مز بولنمم گونده برابر بولنورز و بو
گون پادشاهمز افندمزه قبولنى نياز ايتديكمز چيچك
دسته‌سى برابر حاضرلايه‌جغز. دها ايو تبريكلرله تقديم
ايده‌جكمز دگل اما دها گوزل اوله‌جق وهپمز بردن:
پادشاهمز چوق ياشا! خديومز چوق ياشا! دولت
عثمانيه چوق ياشا باغره‌جغز.

عبد الحميد حلمى
لوالى قاهره

Dix-Huitième Année

Fondateur
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

Le Journal d'Abou Naddara

Toute communication et demande d'abonnement doivent être adressées au Directeur du Journal

N° 9. — 5 Septembre 1894

ABONNEMENTS :
Édition de Luxe avec suppléments et primes, 1 an. 20f »
Abonnement simple, 1 an. 10 »

Dans notre Attawadod-Revue, nous publierons le compte-rendu des fêtes par lesquelles on a célébré à Constantinople, au Caire et à Paris l'anniversaire du glorieux avènement au trône de S. M. I. le Sultan Ghazy Abd-ul-Hamid Khan II. Aujourd'hui nous offrons à nos lecteurs l'illustration coloriée de la deuxième page.

LETTRE DE CONSTANTINOPLE

L'empressement qu'ont mis les Français pour souscrire en faveur des victimes du tremblement de terre a produit ici la plus favorable impression. On a senti se resserrer encore les liens d'amitié qui unissent la France et la Turquie.

S. M. I. le Sultan a été surtout très touché de cette magnifique démonstration qui a réuni 253,625 francs en quelques heures. Notre bien-aimé Souverain a chargé l'ambassadeur de France d'exprimer au Gouvernement français toute sa gratitude. De plus, le premier secrétaire, S. E. Sureya Pacha, a télégraphié à S. E. Missak Effendi, chargé d'affaires à Paris, en le priant d'aller remercier personnellement M. Hanotaux, ministre des affaires étrangères, qui a accepté la présidence d'honneur du Comité.

On reconnait bien la généreuse nation qui a toujours sa bourse ouverte pour secourir les infortunés de tous les pays, et dont la charité est à la fois ingénieuse et inépuisable.

Entre autre bonne nouvelle : on crée, à Constantinople, un centre de réunion pour la colonie française; c'est une excellente idée, qui fait honneur au patriotisme de son promoteur, le commandant Berger, qui a tant fait pour relever le prestige de la France en Orient. Les Allemands avaient déjà un grand cercle familial appelé la *Teutonia*, où l'on fait d'excellente musique. Les Italiens ont aussi un local spécial pour leurs fêtes; seule, la colonie française, dispersée et peu homogène, n'avait jamais pu parvenir à s'organiser et à se rapprocher, de manière à avoir un centre de réunion. De généreux souscripteurs, à Constantinople et à Paris, ont répondu à l'appel du commandant Berger, et les Français pourront bientôt montrer qu'ils possèdent cet esprit d'association et de solidarité patriotique qui fait la force des Allemands et des Anglais à l'étranger.

Moukhber.

Nous avons appris avec regret qu'un attentat avait été commis sur la personne de S. Ex. Mahmoud Djelaleddin Pacha, vali intérimaire de Crète. Plusieurs coups de fusil ont été tirés sur ce haut fonctionnaire, qui a été blessé à la tête. Faisons des vœux pour que le fidèle et éminent serviteur de Sa Majesté soit promptement guéri.

Le Sultan a nommé, pour le remplacer, S. E. Turkhan Bey, qui a été élevé au grade de Pacha. Cette preuve de confiance impériale est le plus grand éloge qu'on puisse faire de S. E. Turkhan Pacha. A. N.

SON EXCELLENCE NOURY BEY

Directeur des Dîmes et Taxes au Ministère des Finances en Turquie

Le séjour à Paris de S. Ex. Noury Bey et l'importante mission dont il a été chargé par S. M. I. le Sultan sont connus de nos lecteurs, ainsi que de tous ceux qui s'intéressent aux bons rapports de la France et de la Turquie. L'éloge de cet éminent fonctionnaire a déjà été fait par nombre de nos confrères parisiens, entre autres *Le Paris-Journal*, *La Paix*, *L'Orient*, etc., etc., et les appréciations de ces feuilles autorisées sont telles que nous n'avons rien à y ajouter. Nous avons eu l'honneur de plusieurs entretiens avec Son Excellence et chaque fois nous avons été plus convaincu de la haute valeur de l'envoyé spécial de S. M. I. le Sultan, et ainsi que l'a si bien dit M. Pallu de la Barrière, nous avons trouvé en lui un lettré délicat et un érudit, possédant admirablement, non seulement l'histoire de son pays et celle des nations d'Orient, mais celle de la France aussi. Tous ceux qui ont eu la bonne chance de le voir ont été charmés de sa conversation, toujours intéressante et instructive. Partout où Son Excellence va, les progrès de l'instruction, des finances, de l'agriculture, du commerce et de l'industrie dans l'Empire Ottoman, sont les sujets favoris de sa conversation.

A. N.

HEURES D'OISIVETÉ

La scène représente les officiers anglais, desœuvrés, buvant et dansant comme s'ils étaient chez eux, en Egypte, et regardant, avec ironie, les indigènes qui préparent activement des illuminations et des fêtes pour célébrer l'anniversaire de l'avènement au trône de notre bien-aimé Souverain, S. M. I. le Sultan Ghazy Abd-ul-Hamid Khan II. Les deux gentlemen au milieu, sont lord Cromer, le haut-commissaire britannique en Egypte, et le sirdar Kitchener, le généralissime anglais de l'armée égyptienne. Ecoutons ce que disent ces deux tyrans de la Vallée du Nil.

Kitchener : Qu'avez-vous donc, mylord? Vous avez l'air tout chose; votre tube digestif laisserait-il à désirer?

Lord Cromer : Ce n'est pas l'estomac qui est malade, mon cher général; c'est la tête!

Kitchener : Votre Seigneurie a la migraine?

Lord Cromer : Vous n'y êtes pas, Kitchener, ce qui me tourmente, c'est de voir comment nous manquons les meilleures occasions pour mettre définitivement la main sur ce pays.

Kitchener : Il me semble, cependant...

Lord Cromer : Voyons, Kitchener, réfléchissez un peu. Voilà le Khédive parti pour un long voyage, nous avons donc toute facilité pour dire et écrire tout ce que nous voulons. Est-ce que ce ne serait pas une occasion superbe pour frapper un grand coup en excitant la population égyptienne contre Abbas Pacha?

Kitchener : Les Egyptiens ne vous croiront pas, ils aiment trop leur jeune Khédive.

Lord Cromer : Oui; mais nous pourrions habilement faire propager de fausses nouvelles par les journaux à notre solde; dire, par exemple, que le Khédive est en désaccord avec le Sultan, qu'il est parti s'amuser en Europe contre la volonté de son Souverain légitime.

Kitchener : Mais c'est de la calomnie que vous voulez faire ainsi!

Lord Cromer : Indeed! mais tout n'est-il pas permis quand il s'agit des intérêts de la vieille Angleterre?

Kitchener : Vous avez raison.

Lord Cromer : Oh! yes! les Italiens sont bien plus malins que nous. Voyez comme ils ont délibérément pris Kassala, sans se soucier des droits de l'Empire ottoman, ni des réclamations de l'Europe.

Kitchener, Mais rien ne dit que la Turquie et sa fidèle amie la France ne protesteront pas.

Lord Cromer : Qu'importe? ce qui est fait est fait; l'essentiel est de prendre d'abord. Voyez plutôt : nous avons pris l'Egypte, est-ce que nous la rendons, malgré toutes les observations de la Turquie et les criailleries des Français?

Kitchener : En effet, lorsqu'on crie après nous « au voleur », nous avons l'air de ne pas comprendre.

Lord Cromer : Ah! si on m'écoutait, nous ferions comme les Italiens, une bonne expédition contre les Derwiches, et alors nous annexerions définitivement le Soudan...

Kitchener : A l'Egypte?

Lord Cromer : Pas du tout... Nous en ferions une province britannique, afin de rejoindre nos colonies de l'Ouganda et de Berbera.

Kitchener : C'est une idée de génie!

Lord Cromer : Au bien au-delà; on laisse nos officiers perdre leur temps à jouer au *polo* ou s'abrutir en dansant et en buvant toute la nuit. Croyez-vous qu'on ne s'occupe pas même de supprimer les journaux indigènes qui chantent les louanges d'Abbas et augmentent la vénération populaire pour le Sultan?

Kitchener : C'est désolant... Buvons quelques verres de brandy and soda, pour nous consoler.

Lord Cromer : Vous avez raison; dire que tout cela c'est la faute de Roseberry, qui perd la tête depuis l'échec que lui a infligé la France dans l'affaire du Congo et depuis le refus du Khédive d'aller visiter notre gracieuse reine. A votre santé, général.

Kitchener : Assez de soda, comme cela, Excellence, mais un peu plus de brandy, beaucoup plus de brandy.

Lord Cromer : A la bonne heure; vous êtes un véritable Anglais. Qu'est-ce que nous allons faire jusqu'à l'heure du cocktail?

Le Gérant G. LEFEBVRE